

РЕШЕНИЕ

№ 54

гр. В*, 29.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В* в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АН*М. П*

при участието на секретаря А* АНГ. Т*
като разглежда докладваното от АН* М. П* Гражданско дело №
20211300100234 по описа за 2021 година

Исковете са с правно основание чл. 432 КЗ, вр. чл. 45 ЗЗД, вр. чл. 86 ЗЗД.

Делото е образувано по искова молба от Д* В* В., ЕГН *****, чрез пълномощника му адвокат Й.Д. от САК, със съдебен адрес гр. С*, бул. „К* А* Д*-К*” №*, вх. *, ап. * срещу ЗК „Л* И*” АД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление гр. С*, бул. „С* ш*” № 6** с размер на иска: 40 000,00 (четиридесет хиляди) лв. - главница, представляващи застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, претърпени вследствие на ПТП от 06.12.2020 г., ведно със законната лихва върху присъдената сума от 17.05.2020 г. - датата на изтичане на тримесечния срок за произнасяне от страна на ответника до окончателното заплащане на обезщетението.

Поддържа се в исковата молба, че на 06.12.2020 г., около 16:00 часа, по път 11-11, между селата Д**л и А*, обл. В*, Д.Б. А* управлявал л.а. „К* С*” с рег. № ВН 7**, с посока на движение от гр. С** към с. А*, обл. **. Заедно с него в автомобила пътувал доверителят ми Д. В. В..

Движейки се по път 11-11, водачът на лекия автомобил, поради движение с превишена и несъобразена с пътните условия скорост, губи контрол над управлението на л.а., вследствие на което напуснал пътното платно вдясно по посоката си на движение, попаднал в отводнителен канал, преобърнал се няколко пъти през таван по ската и се установил в покой извън платното за движение. За така настъпилото ПТП били уведомени органите на реда, като на местопроизшествието пристигнал екип на ОД на МВР - В* и екип на Спешна Медицинска Помощ. Полицейските служители съставили Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 247/06.12.2020 г., протокол за оглед на местопроизшествие, фотоалбум и скица на местопроизшествие, като на основание чл. 212, ал. 2 от НПК било образувано досъдебно производство № 368 ЗМ 301/2020 г. по описа на РУП - В*, пр.пр. № 3209/2020 г. по описа на РП - В*, водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. Б, пр. второ, вр. чл. 342, ал. 1, п. трето от НК.

От събраните на досъдебното производство писмени и гласни доказателства, както и от изготвените експертни заключения, се установявало по безспорен начин, че единствената причина за настъпването на ПТП са действията на водача Данаил Атанасов, който се е движил с превишена скорост.

При предявяването на материалите по разследването на пострадалия, той е упражнил правото си по чл. 343, ал. 2 от НК, като е поискал производството да бъде прекратено. С Постановление от 16.04.2021 г. досъдебното производство е прекратено, като постановлението е влязло в законна сила на 27.04.2021 г.

Вследствие на гореописаното ПТП е пострадал пътника в л.а. „К* С*“ Д.В., който е получил следните травматични увреждания:

-Средна телесна повреда, представляваща фрактура на дясна ключица - разстройство на здравето, причинило физически болки, страдания и ограничения на движенията на десен горен крайник за период по-дълъг от 30 дни;

-Мозъчно сътресение - разстройство на здравето, временно опасно за живота;

След настъпване на ПТП, Д.В. е откаран в Спешното отделение при МБАЛ „С* П*“ АД - гр. В*. Ищецът постъпил в лечебното заведение във видимо отпаднало състояние, като се оплаквал от непоносими болки и ограничени движения в десния си горен крайник и силно главоболие. С цел установяване на налични травматични увреждания са му извършени редица прегледи и изследвания - рентгенографии на дясната раменна става и черепа, като от тях установена фрактура на дясна ключица. Поставена му е мека имобилизация, като е освободен от лечебното заведение с насоки за лечение в амбулаторни условия - прием на обезболяващи медикаменти и щадящ режим. Дадени са му указания за спазване на хигиенно-диетичен режим, а с оглед наличните травматични увреждания са му дадени препоръки за избягване на всякакви психически и физически активности, които биха могли да забавят оздравителния процес.

Вследствие на получените при ПТП от 06.12.2020 г. травми, ищецът е търпял и продължава да търпи силни по интензитет физически болки и страдания, неприятни усещания, затруднения и неудобства в ежедневието си.

Д.В. изпитвал остра болка в областта на дясната си ключица, а движенията на десния му горен крайник били силно ограничени и болезнени, до почти невъзможни. Силните болки, чувството за скованост и затруднените движения при най-елементарни физически дейности го карали да се чувства непълноценен и безполезен човек. Полагането на ежедневните нужди от битов и хигиенен характер представлявали изключителна трудност за него. Поради наличното мозъчно сътресение, Д.В. чувствал и постоянно главоболие, замаяност, светлочувствителност и дезориентация.

Поддържа се, че към момента на предявяване на иска – половин година след настъпване на ПТП, Д.В. все още не е възстановен от получените травматични увреждания. Все още чувства болка в областта на дясната ключица, която се засилва при физически усилия и при промяна на метеорологичните условия, движенията на дясната му ръка не са възстановени в пълен обем. Често се оплаква и от главоболие и замаяност. Също така, вече изпитва страх да пътува в автомобил.

Тъй като към датата на ПТП по отношение на л.а. „К* С*“ с рег. № ВН *** е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, със срок на действие от 05.10.2020 г. до 05.10.2021 г., сключена със ЗК „Л* И*“ АД, то ответникът се явява пасивно легитимиран да отговаря по настоящата претенция.

С оглед разпоредбите на Кодекса за застраховането, с искане от 17.02.2021 г., била предявена доброволна претенция пред застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение за търпените от ищеца неимуществени вреди, като била образувана щета № 0000-1000-03-21-7097.

С писмо Изх. № 2093/02.03.2021 г. от ЗК „Л* И*“ АД поискали представяне на допълнителни документи от воденото досъдебно производство, документи, с които към онзи момент ищецът не разполагал.

С оглед изтичането на законоустановения тримесечен срок, в който застрахователя нито платил, нито отказал да заплати застрахователно обезщетение, за ищеца е налице правен интерес от предявяване на настоящата претенция.

Д.В. счита, че сума в размер на 4 0 000,00 лв. , би успяла до някаква степен да репарира

търпените от него вследствие на ПТП неимуществени вреди.

С оглед разпоредбата на чл. 496 от КЗ, във връзка с чл. 409 от КЗ във връзка с чл. 84, ал. 3 от ЗЗД застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите дължи и лихва за забава от датата на постановения отказ/изтичането на 3- месечен срок от предявяване на доброволната претенция, до датата на плащането на обезщетение.

Постъпил е писмен отговор от ЗК „Л* И*“ АД, ЕИК * със седалище и адрес на управление гр. С*, бул. „С* ш*“ № **; с който се оспорва предявения иск като неоснователен. Оспорва се механизма на ПТП, като считат, че не е налице осъществено от Д** А** виновно противоправно поведение при управление на лек автомобил марка „Киа Соренто“ с рег. № ВН 7696 АВ, изразило се в нарушаване на правила за движение по пътищата, от което да е настъпило пътнотранспортно произшествие от 06.12.2020 г. , както и твърдението , че по причина от осъществяване механизма на ПТП за Д.В. са настъпили телесни травми, от които се поддържа за него да са възникнали и и да са били търпени нематериални вреди.

Излага се, че по случая е образувано наказателно производство №368 ЗМ301/2020 по описа на ОД на МВР Видин и пр.пр. №03209/2020 по описа на РП Видин, поради което изцяло се оспорва наличието на елементи от фактическия състав на деликта, а именно: противоправност и вина на действията на водача, причинно следствена връзка между действията на застрахования към ответното дружество водач и настъпилия вредоносен резултат, като наличието на същите е изцяло в тежест на доказване на ищцовата страна.

Твърди се, че не е установен механизма на настъпване на произшествието, съответно се оспорват твърденията за механизма, изложени в исковата молба, тъй като приложените доказателства не го установяват.

Поради това, ответната страна счита , че не са установени елементите от фактическия състав на непозволено увреждане и оспорват настъпването на деликт с механизъм, който се твърди от ищцовата страна.

На самостоятелно основание се оспорва настъпилите вреди да са в пряка причинно-следствена връзка с транспортния инцидент . Твърди се изключителен принос на пострадалия, който не бил се обезопасил чрез поставяне на обезопасителен колан по време на превоза. С това си поведение, в нарушение на разпоредбата на чл.137А от ЗДвП, пострадалият като пътник бил създал предпоставки за настъпването на травми при осъществяване на механизма на произшествието и е бил улеснил възникването им. Твърди се, че телесните увреждания са възникнали поради свободното движение на тялото във вътрешността на автомобила и са настъпили в резултат от пряко съприкосновение със значително инерционно въздействие и сила на широка площ в части и детайли от автомобилното купе.

С отговора се оспорва и размерът на претенцията за неимуществени вреди. Оспорват се твърденията в исковата молба за тежестта на настъпилите травми, продължителността на оздравителния и възстановителен период и твърденията за негативни емоционални и психологически последици, както и причинно следствената им връзка с процесното събитие. Поддържа се, че от приложената към исковата молба образна диагностика от деня на транспортния инцидент е поставена диагноза контузия на раменния пояс и мишницата, като не са отразени данни за фрактури. Оспорва се и твърдението ищецът да е получил мозъчно сътресение, тъй като видно от постановлението за прекратяване на досъдебното производство водачът и пострадалия – ищецът в процеса са излезли сами от автомобила и поради липсата на сериозни наранявания са се прибрали по домовете си без да уведомят органите на МВР.

Поддържа се, че претенцията за неимуществени вреди е в изключително завишен

размер, предвид обективните данни за състоянието на ищцата.

На самостоятелно основание се поддържа, че претендираната сума е прекомерна по аргумент на чл.51,ал.2 ЗЗД.

Оспорва се и претенцията за лихва и началния момент, от който се претендира. Моли съдът да отхвърли изцяло предявените искове. Оспорва исе и искането за разноски.

ВОС, като взе предвид постъпилата искова молба, становището на ответната по делото страна и съобразявайки всички данни по делото в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

По делото не се спори относно факта на настъпило ПТП.

По делото е представен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 247/06.12.2020 г., протокол за оглед на местопроизшествие, фотоалбум и скица на местопроизшествие, като на основание чл. 212, ал. 2 от НПК било образувано досъдебно производство № 368 ЗМ 301/2020 г. по описа на РУП - В*, пр.пр. № 3209/2020 г. по описа на РП - В*, водено срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. Б, пр. второ, вр. чл. 342, ал. 1, п. трето от НК.

От събраните на досъдебното производство писмени и гласни доказателства, както и от изготвените експертни заключения, се установявало по безспорен начин, че единствената причина за настъпването на ПТП са действията на водача Д* А*, който се е движил с превишена скорост.

При предявяването на материалите по разследването на пострадалия, той е упражнил правото си по чл. 343, ал. 2 от НК, като е поискал производството да бъде прекратено. С Постановление от 16.04.2021 г. досъдебното производство е прекратено, като постановлението е влязло в законна сила на 27.04.2021 г. Вследствие на гореописаното ПТП е пострадал пътник в л.а. „К* С*“ Д.В., който е получил следните травматични увреждания:

-Средна телесна повереда, представляваща фрактура на дясна ключица - разстройство на здравето, причинило физически болки, страдания и ограничения на движенията на десен горен крайник за период по-дълъг от 30 дни;

-Мозъчно сътресение - разстройство на здравето, временно опасно за живота;

След настъпване на ПТП, Детелин е откаран в Спешното отделение при МБАЛ „С* П*“ АД - гр. В*. Доверителят ми постъпил в лечебното заведение във видимо отпаднало състояние, като се оплаквал от непоносими болки и ограничени движения в десния си горен крайник и силно главоболие. С цел установяване на налични травматични увреждания са му извършени редица прегледи и изследвания - рентгенографии на дясната раменна става и черепа, като от тях установена фрактура на дясна ключица. Поставена му е мека имобилизация, като е освободен от лечебното заведение с насоки за лечение в амбулаторни условия - прием на обезболяващи медикаменти и щадящ режим. Дадени са му указания за спазване на хигиенно-диетичен режим, а с оглед наличните травматични увреждания са му дадени препоръки за избягване на всякакви психически и физически активности, които биха могли да забавят оздравителния процес.

Тъй като към датата на ПТП по отношение на л.а. „К* С*“ с рег. № ВН 7696 АВ е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, със срок на действие от 05.10.2020 г. до 05.10.2021 г., сключена със ЗК „Л* И*“ АД, то ответникът се явява пасивно легитимиран да отговаря по настоящата претенция.

С оглед разпоредбите на Кодекса за застраховането, с искане от 17.02.2021 г., била предявена доброволна претенция пред застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение за търпените от ищеца неимуществени вреди, като била образувана щета № 0000-

1000-03-21-7097.

С писмо Изх. № 2093/02.03.2021 г. от ЗК „Л* И*“ АД поискали представяне на допълнителни документи от воденото досъдебно производство, документи, с които към онзи момент ищецът не разполагал.

ЗК „Лев ИНС“ АД не направил предложение за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди и изплащане на имуществените вреди на пострадалия.

За изясняване обстоятелствата по делото са допуснати съдебно-медицинска и съдебно-автотехническа експертизи.

Видно от заключението на АТЕ, механизма за настъпване на ПТП е следният:

Видно от материалите по делото на 06.12.2020 г. около 15,15 ч на път II-11 (п.к. Д*-А*-Д* д*л-Л*) на около 800 метра преди входна табела за начало на населеното място с. А* (пътен знак Д11 „Начало на населено място“ с надпис „А*“) в посока гр. В* условията на прав пътен участък след излизане от ляв завой лек автомобил марка „К*“ модел „С*“ с рег. № ВН*, управляван от Д.Б. А*, в резултат на загуба на контрол над управлението на автомобила напуска пътя вляво, преминава косо през лентата за насрещно движение и се преобръща по таван в канавката (отводнителен канал) вляво от пътя.

В резултат на произшествието на пътника Д. В. В., пътуващ на предна дясна пасажерска седалка, е получил средна телесна повреда.

В резултат на произшествието на лекия автомобил са причинени значителни материални щети (съгласно Констативния протокол за ПТП с пострадали лица, стр. 7 от делото, „Цялостна деформация на ППС“).

Произшествието не е запазено.

Произшествието е настъпило извън населено място, където допустимата скорост за движение извън населено място за участващия в произшествието лек автомобил е 90 км/ч (автомобилът е от категория „В“). В участъка на произшествието не са намерени пътни знаци, които допълнително да намаляват скоростта на движение от нормативно въведената, която е 90 км/ч.

Пътнотранспортната обстановка, когато е настъпило ПТП-то, се характеризира с влажно и облачно - с нормална видимост време, мокра пътна настилка. Произшествието е протекло през светлата част от денонощието, след обяд, около 15:15 часа на път II- 11 на около 800 м преди табелата за началото на населено място - с. А*, обл. В*.

Участъкът от пътя, където е станало ПТП-то е в началото на прав пътен участък след ляв завой, гледано в посока на с. А* - посока на огледа и посоката на движение на лекия автомобил към гр. В*.

За ориентир на огледа е приет края на еластична ограда - мантинела, находяща се в десния банкет на пътя по посока на огледа. Радиусът на завоя в участъка на ПТП е около 225 метра - по данни от <https://earth.google.com/web/>.

В участъка на произшествието движението е в двупосочен режим на движение. Пътното платно се състои от две ленти - по една за всяка посока, които са разделени с ясно видима двойна смесена разделителна линия между тях, тип „М5“ (непрекъснатата линия е в посока гр. В*, а прекъснатата е в посока гр. София).

Пътните ленти са намерени с ширина по 3,60 м, а ширината на пътното платно е 7,20 м.

От двете страни на пътя в участъка на произшествието са намерени пътни банкети на нивото на пътната настилка, а след тях са намерени отводнителни канали (канавки), храсти и поляни. На 16,50 м от ориентира по дължина по посока на огледа върху левия банкет е намерена следа от преплъзване, която започва в началото на банкета и достига до канавката, като същата е с праволинейна дължина от 7 м. На разстояние 7,80 м от първата следа е намерено началото на втора следа, която е успоредна на първата следа, и е с дължина 8 м. Около това място се наблюдава

изравяне на пръст и са намерени парчета от черна пластмаса.

Върху пътното платно спирачни следи от колелата на лекия автомобил, отложени върху асфалта не са намерени.

Лекият автомобил не е намерен на местопроизшествието.

В материалите по делото се намира Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 247 от 06.12.2020 г. (стр. 7 от делото), издаден от служител на ОДМВР-В* (такъв протокол се издава от органите на МВР, когато при ПТП е настъпила смърт или нараняване на лица, участници в произшествието).

Констативният протокол е издаден относно посетено ПТП от служител на ОДМВР-В* за настъпило тежко ПТП на 06.12.2020 г. около 16,00 ч в гр. Видин на път II-11 преди бензиностанцията на с. А*.

Съгласно протокола: Участници в произшествието са: Участник 1: ППС с рег. ***В, марка „К*“, модел „С**“, Собственост на Д.Б. А**, Водач: Д.Б. А*, Алкохол: не, Застраховка ГО в: ЗК „Лев инс“ АД. Участник 2: няма. Видими щети по ППС: цялостна деформация на ППС. Пострадали: Д. В. В.. Обстоятелства и причини за ПТП: губи контрол над автомобила. Взето отношение към участник: Образувано ДП 301/2020 г. по описа на ОДМВР-В*.

Ударът е настъпил в левия крайпътен отводнителен канал вляво от пътя по посока на огледа, съвпадаща с посоката на движение на лекия автомобил .

Видно от Постановление за прекратяване на досъдебно производство с № 03209/2020 г. на РП - В* (стр. 18 от делото), на пострадалия Д. В. В. е причинено трайно затруднение на движението на горен десен крайник, което се явява средна телесна повреда.

На 06.12.2020 г. около 15:15 часа на път II-11 от с. Д* Д* в посока с. А* на около 800 м. преди табелата за началото на населено място - с. А*, обл. В*, при влажна и хлъзгава пътна настилка, лек автомобил марка „К*“, модел „С*“ с рег. табели № В****, управляван от Д.Б. А** в момент на навлизане в ляв завой със скорост от около 105 км/час, при максимално разрешени 90 км/час, поради факта, че възникналите центробежни сили при навлизане в завоя надвишават силите на сцепление между гумите и пътя, губи напречна устойчивост, като започва странично плъзгане напред и наляво по пътното платно. След около 16,50 м след ориентира автомобилът преминава косо през лентата за насрещно движение, навлиза в левия банкет, напуска платното за движение, след което пропада с левите си колела в левия отводнителен канал по посока на огледа и се преобръща по таван.

При тази скорост на движение лекият автомобил в условията на завоя не е било възможно да следва траекторията на пътя и е започнал да се плъзга странично. Страничното занасяне на автомобила е в резултат на загубата на напречната му устойчивост, поради което същият е започнал да се плъзга странично по допирателната траектория на масовия му център вследствие на невъзможността за уравновесяване на инерционната центробежна сила от силата на странично сцепление. По тази причина автомобилът преминава косо през лентата за насрещно движение и с лявата си челна част се блъска в отводнителния канал. В резултат на движението с висока и несъобразена скорост в условията на мокра пътна настилка, водачът губи контрол при управлението на автомобила и започва движение по крива. При това движение инерционната центробежна сила е в пряка зависимост от масата на превозното средство (включително масата на две пътуващи в автомобила лица), скоростта му на движение и радиуса на завоя ($F_p = m \cdot V^2 / R$, [2.1.], стр.61). По тази причина са оставени и следите от странично приплъзване върху левия банкет, отразени в Протокола за оглед.

Поради голямата скорост на движение в завоя водачът на лекия автомобил не е бил в състояние при възникнала опасност за движението да намали скоростта и да предприеме действия за аварийно спиране с цел да предотврати удара.

Поради високата скорост на движение водачът на лекия автомобил не е бил в състояние да контролира непрекъснато и адекватно поведението на автомобила.

В резултат на произшествието лекият автомобил е получил тотална щета и невъзможност за по-нататъшна експлоатация (видно от Констативния протокол, автомобилът е получил

„Цялостна деформация на ППС“).

Пътникът Д. В. В., пътуващ на предна дясна пасажерска седалка, е получил средна телесна повреда.

Заклучението на вещото лице е, че от техническа гледна точка механизмът на произшествието определя като основна причина за настъпването му управлението на лекия автомобил от водача в условията на ляв завой и мокра пътна настилка със скорост от 105 км/ч, надвишаваща въведеното по надлежен ред ограничение от 90 км/ч, неупражнен непрекъснат и адекватен контрол по време на управление, в резултат на което автомобилът губи напречната си устойчивост и стабилното си движение в завоя, като напуска пътното платно вляво, преминавайки косо през лентата за насрещно движение и левия пътен банкет, като се блъска в крайпътен отводнителен канал и последвало преобръщане по таван.

Във връзка с установяване на претърпените от пострадалия телесни увреждания в хода на делото е допусната и приета СМЕ, изготвена от вещото лице д-р К., която съдът възприема като обективна и компетентно изготвена.

Видно от заключението на СМЕ на д-р К. и от приложените с ИМ писмени доказателства, е че вследствие на инцидента пострадалия Д.В. е получил следните телесни увреждания : При настъпилото ПТП на 06.12.2020 г. пострадалият травма в областта на десния раменен пояс. След настъпването на ПТП-то е откаран в Спешното отделение на МБАЛ“С** П**“ В*. След направени образни изследвания на глава и дясно рамо е установено счупване на дясна ключица-неразмествено и без данни за травматични изменения в черепа. Поставена му била мека имобилизация , след което е провел домашно амбулаторно лечение за около 30 дни. Вещото лице е дало заключение за наличие на пряка причинно-следствена връзка между произшествието и получените травматични увреждания. Към момента на прегледа в хода на делото не се отчитат сериозни остатъчни явления. Не е установено ограничение в движенията в десния раменен пояс, възстановена работоспособност.

За установяване на причинените неимуществени вреди в хода на делото е разпитана свидетелката Зорница В.а съпруга на ищеца.

Свидетелката М* Ц* депозира показания, че Детелин изпитвал остра болка в областта на дясната си ключица, а движенията на десния му горен крайник били силно ограничени и болезнени, до почти невъзможни. Силните болки, чувството за скованост и затруднените движения при най-елементарни физически дейности го карали да се чувства непълноценен и безполезен човек. Полагането на ежедневните нужди от битов и хигиенен характер представлявали изключителна трудност за него. Поради наличното мозъчно сътресение, Детелин чувствал и постоянно главоболие, замаяност, светлочувствителност и дезориентация.

Към настоящия момент, половин година след настъпване на ПТП, Детелин все още не е възстановен от получените травматични увреждания. Все още чувства болка в областта на дясната ключица, която се засилва при физически усилия и при промяна на метеорологичните условия, движенията на дясната му ръка не са възстановени в пълен обем. Често се оплаква и от главоболие и замаяност. Също така, вече изпитва страх да пътува в автомобил.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът намира следното :

С оглед на изложеното, възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия е неоснователно и недоказано. Ответникът носи доказателствената тежест да докаже при условията на главно и пълно доказване твърдението си за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия. Несъбирането на категорични доказателства за наличието на причинно-следствена връзка между поведението на увреденото лице и настъпилия вредоносен резултат води до обоснован извод, че направеното от ответника възражение за съпричиняване не е доказано и не следва да бъде възприето от решаващия съдебен състав.

По делото безспорно се доказва от приетата АТЕ и от събраните в хода на досъдебното производство доказателства, че причина за настъпване на ПТП са действията на водача. Като основна причина за настъпването му АТЕ определя управлението на лекия автомобил от водача в

условията на ляв завой и мокра пътна настилка със скорост от 105 км/ч, надвишаваща въведеното по надлежен ред ограничение от 90 км/ч, неупражнен непрекъснат и адекватен контрол по време на управление, в резултат на което автомобилът губи напречната си устойчивост и стабилното си движение в завоя, като напуска пътното платно вляво, преминавайки косо през лентата за насрещно движение и левия пътен банкет, като се блъска в крайпътен отводнителен канал и последвало преобръщане по таван.

По делото не се събраха доказателства за извършени от пострадалия нарушения на правилата за движение по пътищата. Поради всичко горепосочено, в случая не може да се приеме съпричиняване от страна на пострадалия, тъй като не се установиха нарушения извършени от него, които да са в пряка причинно-следствена връзка с настъпване на вредоносния резултат.

За да е налице принос на увреденият е необходимо не само извършените от него действия да нарушават предписаните правила, но и нарушенията да са в пряка причина връзка с настъпилите вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие. Поради всичко горепосочено, в случая не може да се приеме съпричиняване от страна на пострадалия, тъй като не се установиха нарушения, които да са в пряка причинно-следствена връзка с настъпване на вредоносния резултат.

Задължителната съдебна практика - например Решение № 99 от 8.10.2013 г. на ВКС по т.д. № 44/2012 г. II т.о., ТК (постановено по реда на чл. 290 ГПК) и Решение № 98 от 24.06.2013 г. на ВКС по т.д. № 596/2012 г. II т.о., ТК (постановено по реда на чл. 290 ГПК), приема следното: „Задължителната практика е ориентирана към становището, че изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД не може да почива на предположения и че намаляването на дължимото обезщетение за вреди от деликт на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД предполага доказани по безспорен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил неговото настъпване.”

Следователно, от всичко гореизложено се установява категорично, че възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалото лице е неоснователно.

Съгласно съдебната практика размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието „справедливост“ по смисъла начл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се отчетат при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства, при телесните увреждания, са характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др.

Определеното от съда застрахователно обезщетение винаги трябва да бъде съобразено с икономическата обстановка в страната, като съдът следва да присъди в полза на пострадалия застрахователно обезщетение, адекватно на инфлацията в страната, обезценяването на лева и нарастването на цените. Това становище е застъпено в редица актове на ВКС, като например Решение № 749/05.12.2008 г., постановено по т. д. № 387/2008 г., ВКС, II ТО.

Спорен в случая е единствено въпросът какъв е размерът на неимуществените вреди, Съгласно задължителните за съдилищата указания, дадени в ППВС № 4/1968 г., при определяне на размера на неимуществените вреди следва да се вземат предвид всички обстоятелства, обуславящи тези вреди и то не само чрез посочването им, но и при отчитане на тяхното значение за размера на вредите.

По делото не се установи наличието на съпричиняване от пострадалия на вредоносния резултат от деянието на водача на лек автомобил .

Заклучението на автотехническата експертиза в тази насока е категорично и не е оспорено от ответника.

В резултат на уврежданията, получени от процесното ПТП ищецът Д.В. търпи болки и страдания. Претенцията за обезщетяване на неимуществените вреди съдът намира за частично доказана.

При определяне на обезщетението, съдът съобразява и показанията на разпитаният по делото свидетел, установяващи характера и интензитета на претърпените от ищеца страдания в следствие наложителното му лечение след инцидента, както и неудобствата, свързани с това лечение, което съгласно представените доказателства, са били с продължителност около 30-четиридесет дена.

Медицинската експертиза, неоспорена от страните, сочи, че ищецът Д.В. е претърпял болки и страдания вследствие на травматични увреждания, представляващи средна телесна повреда – в тази насока са и показанията на разпитания по делото свидетел, който има преки впечатления и трайни наблюдения от процеса на възстановяване на ищеца.

Т. е. последиците могат да бъдат приети за значителни и продължителни. Съгласно заключението на вещото лице е налице пълно възстановяване на получените увреждания.

Преценявайки всички горепосочени критерии в съвкупност, настоящият състав намира, че следва да определи обезщетение за претърпените и доказани от ищеца неимуществени вреди в резултат на претърпяното от него ПТП от 06.12.2020 г. в размер на 20 000 лв., ведно със законната лихва от момента на настъпване на застрахователното събитие, съвпадащ с момента на увреждането 06.12.2020 г., до окончателното изплащане на задължението, като следва да бъде отхвърлен до предявеният размер от 40 000 лв. като неоснователен.

Обезщетението за неимуществени вреди има за цел да репарира в относително пълен обем психическите и емоционални болки, страдания и изобщо нематериалните последици от извършеното деяние.

Относно предявения от ищеца иск за дължима лихва, начислена върху претенцията за неимуществени вреди.

Ищецът претендира лихва за забава върху обезщетението за неимуществени вреди по [чл. 86, ал. 1 ЗЗД](#). Правото на увреденото лице да претендира обезщетение от застрахователя възниква едновременно с правото на деликтно обезщетение и е функционално обусловено от него. Лихвата за забава при неправомерното увреждане започва да тече от датата на увреждането и се дължи без покана (чл. 84, ал. 3 ЗЗД).

Застрахователят отговаря при същите условия както застрахования, т.е. както деликвент. Иначе казано - правилата и практиката по отношение на неправомерното увреждане следва да се прилагат и при преките искове срещу застрахователите за присъждане за застрахователни обезщетения по застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, която отговорност възниква по силата на закона и е деликтна по своя характер.

В исковата молба се претендира лихвата да бъде присъдена от датата на изтичане на тримесечния срок за произнасяне от страна на ответника-17.05.2020 г. до окончателното изплащане на обезщетението. Ответното дружество не оспори това обстоятелство, а от своя страна то не е изплатило на пострадалите извънсъдебно диреното обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, въпреки заведената пред него като отговорен застраховател претенция, поради което съдът приема, че е доказано изпълнението на процедурата на рекламационно производство по КЗ и претенцията за лихва следва да бъде уважена, тъй като Длъжникът - застраховател е в забава.

Предвид основателността и доказаността на главната претенция, основателен и доказан е акцесорния иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на законна лихва.

В чл.497, ал.1 КЗ е предвидено, че застрахователят дължи законна лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок, считано от по-ранната от двете дати: изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106, ал.3 КЗ /т.1/ или изтичането на 3-месечния срок по чл.496, ал.1 КЗ за произнасяне по извънсъдебната претенция, освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл.106, ал.3 КЗ /т.2/.

По делото е представено искане от Д.В., ведно със известие за доставяне , от което е видно , че е получено от застрахователя на 17.02.2021 г.

По делото е представено писмо изх.№2093/02.03.2021г.от ответника до ищеца, с което го уведомява, че ще се произнесе окончателно по претенцията след представяне на изброените документи, а именно : протокол за оглед и фотоалбум от оглед на местопроизшествие, протокол от разпит на свидетели, автотехническа експертиза и съдебно-медицинска експертиза, изясняващи механизма на настъпване на произшествието, вината на водача и причинно –следствената връзка между настъпилото увреждане и произшествието.

Настоящата инстанция приема, че в цитираното писмо е обективизиран отказ от произнасяне от страна на ответника, доколкото изисканите документи представляват доказателствен материал по образувано и водено наказателно производство, които обезпечават именно това производство и непредставянето им не е пречка за произнасяне на застрахователя по предявена застрахователна претенция.

Настоящият състав счита, че законна лихва следва да бъде присъдена върху уважената част от исквете, считано от 17.05.2021 г., след изтичане на тримесечния срок.

По разноските Ищецът е освободен от д.т., поради което ответникът по иска следва да бъде осъден да заплати по сметката на ВОС сумата 800 лева , д.т. върху размера на обезщетенията, както и 5 лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист и депозит за ВЛ в размер на 300 лева, заплатени от бюджета на съда.

Ответникът следва да заплати на процесуалният представител на ищеца адв.Йопдан Д. дължимото адв. възнаграждение за един адвокат предвид чл.38,ал.1,т.2 от ЗАДв. съразмерно с уважената част от иска, а именно 1130лв.

Ответната страна има право на разноски съразмерно с отхвърлената част от иска в размер на 300 лева.

Водим от горното, Видинският окръжен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК „Л* И*“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С**, бул. „С** ш**“ №*, да заплати на Д*В** В., ЕГН *****, следните суми:

- 20 000,00 (двадесет хиляди) лв. - главница, представляващи застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, претърпени вследствие на ПТП от 06.12.2020 г., ведно със законната лихва върху присъдената сума от 17.05.2021 г. - датата на изтичане на тримесечния срок за произнасяне от страна на ответника до окончателното заплащане на обезщетението;

ОСЪЖДА ЗК „Л* И*“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С*, бул. „С* ш*“ № * **да заплати в полза на съдебната власт** по сметката на ВОС сумата **800** лева , д.т. върху размера на обезщетенията, както и **5** лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист и депозит за ВЛ в размер на 300 лева , както и 5 лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист, заплатени от бюджета на съда.

ОСЪЖДА ЗК „Л*И*“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С**, бул. „С** ш**“ № ** да заплати на процесуалният представител на ищеца адв.Й.Д. от АК П**дължимото адв. възнаграждение за един адвокат предвид чл.38,ал.1,т.2 от ЗАдв. съразмерно с уважената част от иска, а именно **1130 лв.**

ОСЪЖДА Д* В** В., ЕГН ***** да заплати на ЗК „Л* И*“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление гр. С**, бул. „С** ш**“ № ** разноски съразмерно с отхвърлената част от иска в размер на 300 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - С** в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Видин: _____